

علی در قرآن

7:68 ان (51) ربك (222) هو (11) اعلم (141) بمن (92) ضل (830) عن (120) سبيله (107) و (6) هو (11) اعلم (141) بالمهتدين (542) (=2274):
 $19 \times \dots = 7 + 542 + 141 + 11 + 6 + 107 + 120 + 830 + 92 + 141 + 11 + 222 + 51 + 68$
 گفته میشود این آیه در شأن علی نازل گردید و منظور از مهتدین، علی میباشد: هرگاه در آیه به جای بالمهتدین (542) بنویسیم بعلى (112)، ارزش اجدی آیه، 1844 میشود و داریم
 $19 \times 101 = 19 + 1844 + 7 = 1919$. همچنین چون دو کلمهی علی (110) و بالمهتدین (542) در معادلهی $19 \times 5818 = 110 + 542$ با هم جور میشوند به نظر میآید واقعاً در 7:68 کلمهی بالمهتدین، که صورتِ تقطیع شدهی آن ب (2) ا (1) ل (30) م (40) ه (5) ت (400) د (4) ی (10) ن (50) است، در رابطه با کلمهی علی، که صورتِ تقطیع شدهی آن ع (70) ل (30) ی (10) است، میباشد:
 $191933533258 + 1387933533258 \times 19 = 7 + 10 + 30 + 70 + 10 + 30 + 40 + 10 + 400 + 5 + 40 + 30 + 2 + 68$ و
 $16539126600112 \times 19 = 7 + 10 + 30 + 70 + 1 + 30 + 40 + 5 + 400 + 10 + 4 + 50 + 68$.

5:55 انما وليكم الله و رسوله و الذين ءامنوا = 1467
الذين يقيمون الصلوة و يؤتون الزكوة و هم ركعون = 2113
معروف است كه اين آيه درباره‌ی علي نازل شده است. اين آيه از دو قسمت كه در هر کدام به علي اشاره می‌شود تشكيل شده است و احتمالاً از همين روست كه اگر ارزش ابجدی هر قسمت را با ارزش ابجدی علي كه 110 است جمع كنيم مضرب 19 به دست می‌آيد: $19 \times 83 = 1467 + 110$ ، و $19 \times 117 = 2132 + 110$.

66:4 صلح المؤمنین منظور از صلح(128) المؤمنین(227) (=355) در این آیه همچنانکه بسیاری از مفسرین گفته‌اند علی(110) است:
 $19 \times 19 \times 15 \times 122303099 + 19 = 227$ و $19 \times 14 \times 15 \times 15 \times 6 - 19 \times 14 \times 15 = 355$.

11:17 افمن كان على بينه من ربه و يتلوه شاهد منه و من قبله كتب موسى اماما و رحمه اولئك يؤمنون به ...

محمد بیّنه‌ای از ربش بود و شاهده‌ی از (خود) او، او را دنبال کرد. نقلِ قول‌هایی وجود دارد که این شاهد، قرآن یا جبریل است؛ در مقاله‌ی مواردی دیگر در قرآن در توضیح 42:52 اینکه قرآن و جبریل چگونه به‌نوعی یکی هستند را مشاهده می‌کنیم. اما نقلِ قول‌های بسیاری وجود دارد که شاهد(310) منه(95) مذکور در 11:17 علی(110) است:

$11=19 \times 6291105843$ 17 از طرفی می‌دانیم که معروف است که علی(110)، قرآن(352) ناطق است، $352 = 19 \times 12 \times 484$ 110 پس به این ترتیب گویا هر دو نقلِ قول درست است و این شاهد، علی است که خود، قرآن ناطق است، و این آیه به‌ویژه با مقایسه‌ای که در آن با کتاب موسی صورت گرفته است اشاره‌ی مستقیم به قرآن(352) دارد، $11+352+17=19 \times 19+19$.

47:8 و الذين كفروا فتعسّأ لهم و أضلّ أعلهم و نغونساری بر کافران باد و خدا اعمالشان را بر باد می دهد

47:9 ذلک (750) بانهم (98) کرهوا (232) ما (41) انزل (88) الله (66) فاحبط (100) اعملهم (186)
این بدان سبب است که آنان از آنچه خدا نازل کرده بود کراهت داشتند پس خدا نیز کارهایشان را باطل کرد: $186 \ 100 \ 66 \ 88 \ 41 \ 232 \ 98 \ 750 = 19 \times \dots$

تفسیر المیزان می‌گوید که مجمع‌البیان در ذیل این آیه می‌گوید امام ابی‌جعفر فرمود منظور آن است که آنان از آنچه خدا در حقّ علی، یا در واقع لعلی (140)، نازل کرده است کراهت دارند:

$$\begin{aligned}
 & 19 \times 47 = 140 \times 9, \text{ و} \\
 & 9 \ 186 \ 100 \ 140 \ 66 \ 88 \ 41 \ 232 \ 98 \ 750 \ 47 = \\
 & (19 \times 19 \times 19 \times 41 \ 88 \ 66 \times \\
 & 19 - 10408751010 \times 19 \times 19 - 41 \ 88 \ 66 \times 19 \times 19 \times 19 - 140 \times 19 \times 19 - 140 \times 19 \times 19 \times 19 + 10) \\
 & 973539
 \end{aligned}$$

37:24 وقفوهم انهم مسءولون نقل قولهایی هست که از دوستی علی (110) از آنها سؤال می‌شود:
 $37 + 110 + 24 = 19 \times 9$

56:10 و (6) السبقون (249) السبقون (249) (=504): $504 + 10 = 19 \times 30$ و
 $19 \times 6 = 110 + 206 - 110 \times 110 \times 249 = 6 \ 249 \ 249$ ، که در آن 110 معادل ابجدی علی است. نقل شده است که این آیه درباره‌ی حبیب‌نجار (276)، حزقیل (155)، علی (110)، و هابیل (48) نازل شده است:
 $56 + 276 + 10 = 19 \times 19 - 19$ و $276 + 155 + 110 + 48 = 19 \times 31$
 $10 \ 276 \ 56 = 19 \times 19 \times 15589 - 19$ و $10 \ 155 \ 504 \ 56 = 19 \times 155 \times 1918647 + 19 \times 5$
 $56 + 10 \ 30 \ 70 + 10 = 19 \times \dots$ (که در آن 70 = ع، 30 = ل، و 10 = ی برای کلمه‌ی علی) و
 $56 + 48 + 10 = 19 \times 6$ و $56 = 19 \times \dots$ و $10 \ 48 \ 249 \ 56 = 19 \times \dots$

نقل قولهای متعددی هست که در آیات 19 و 20 و 22 سوره‌ی 55 منظور از البحرین، علی (110) و (6) فاطمه (135) و منظور از برزخ، محمد (92) و منظور از اللؤلؤ و المرجان، حسن (118) و (6) حسین (128) می‌باشد: 55:19 مرج (243) البحرین (301) یلتقیان (601)،
 $19 \times 19 \times 19 \times 876418736 + 19 \times 243 \ 110 \ 6 \ 135 \ 601 = 55:20$ بینهما (108) برزخ (809)
 $55 = 19 \times \dots$ 1104 92 108 55 (1104)، 55:22 یخرج (813) منهما (136) اللؤلؤ (103)
و (6) المرجان (325)، $55 + 128 + 118 + 22 = 19 \times 17$ و $55 = 19 \times \dots$ و $22 \ 118 \ 6 \ 128 \ 103 \ 6 \ 325 \ 55 = 19 \times \dots$

69:12 لنجعلها لكم تذکره و تعیها اذن وعیه تا کشتی نوح مایه‌ی تذکری برای شما باشد و درنیوشد آنرا گوش‌های درنیوشنده. اولاً به نظر می‌رسد همانطور که المیزان تشخیص داده است در 69:12 ضمیر «ها» (6) به «حملنکم» (188) در آیه‌ی قبل از آن (یا به عبارتی به خاطره‌ی حمل بر کشتی نوح) برمی‌گردد، $19 \times 69 = 12 \ 188 \ 6$. ثانیاً بنابر نقل قول‌های بسیاری عبارت ویژه‌ی «و» (6) تعیها (486) اذن (751) وعیه (91) (=1334) در 69:12 (که برای آن داریم
 $19 \times 69 = 12 \ 6 \ 486 \ 751 \ 91$ در باره‌ی علی (110) نازل شده است:
 $19 \times 19 \times 12 \ 110 = 6 \ 486 \ 751 \ 91 \ 69$ و $19 \times 19 \times 4 = 1334 + 110$ (که در آن شاید 4 نیز اشاره به خلیفه‌ی چهارم دارد).

76:5 ان الابرار یشربون من کاس کان مزاجها کافورا مطمئناً ابرار از شرابی نوشند که طبعش کافور است. نقل قول‌های مختلفی وجود دارد که منظور از الابرار در این آیه و نیز منظور از آیات متعاقب این آیه (تا پایان آیه‌ی 22) در سوره‌ی 76، که همه در مورد الابرار مذکور در این آیه است، خانواده‌ی عترت و طهارت یعنی علی، فاطمه، حسن، و حسین می‌باشند که در آن داستان زیبا و حزن‌انگیز که گویا حتی دل خدا را هم به‌درد آورده اِفطارِ روزه‌های نذری خود را لوجه‌الله به مسکین و یتیم و اسیر می‌بخشند و خدا هم بهشت و آن همه نِعَم آن را که در این سوره توصیف شده است به آنها می‌بخشد. پس به احتمال زیاد در 76:5 منظور از الابرار (435) عبارت است از علی، فاطمه، حسن،

حسین که مجموع ارزش ابجدیشان 491 می‌باشد، $53 \times 19 = 5 + 491 + 435 + 76$ ، و شاید از همین روست که می‌توان در $76:5$ عدد 491 را به‌جای معادل ابجدی الابرار گذاشت و برای آن (51) «علی فاطمه حسن حسین» (491) یثربون (568) من (90) کاس (81) کان (71) مزاجها (57) کافورا (308) نوشت: $19 \times \dots = 51 + 491 + 568 + 90 + 81 + 71 + 57 + 308 + 76 = 19 \times \dots$

92:17 و سِجِّبُهَا الاتقی و متقی‌ترین فرد، از آتش دوری می‌جوید. نقل قول‌های چندی وجود دارد که منظور خدا از متقی‌ترین در این آیه علی می‌باشد. گویا مضمون آیه این است: و (6) سِجِّبُهَا (131) علی (110)، $19 \times 12 + 19 = 6 + 131 + 110$ و $19 \times \dots = 6 + 131 + 110$ و $19 \times 6 = 110 + 131 + 110$. درواقع، هرکدام از دو عبارت $6 + 131 + 110$ و $6 + 131 + 110$ دارای این خاصیت است که هرگاه یک عدد مشخص دورقمی دلخواه در دو طرف عبارت گذاشته شود ضربی از 19 به‌دست می‌آید.

1:6 اهدنا الصراط المستقیم گفته شده است که منظور از الصراط (330) المستقیم (681) همانا علی (110) است، $59 \times 19 = 110 + 330 + 681$ که در آن 59 معادل ابجدی مهدی است. اگر در 1:6 منظور از صراط المستقیم، علی است پس در این آیه منظور از الصراط (330) المستقیم (681) عبارت است از **العلی (141)**، $11 \times 19 = 61 + 141 + 330 + 681 + 1$ ، که در آن 61 معادل ابجدی اهدنا است و 59 مربوط به مهدی امام 12 است که بلافاصله بعد از عدد 11 آمده است.

2:207 و مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ و الله رءوف بالعباد و از میان مردم کسی وجود دارد که جان خود را برای طلب رضای خدا می‌فروشد و خدا نسبت به (این) بندگان رءوف است. نقل قول‌های بسیاری وجود دارد که این آیه در باره‌ی علی، وقتی که در بستر به جای محمد خوابید تا جان او را نجات دهد، نازل شده است (به‌ویژه که ارزش ابجدی بالعباد 110 است که ارزش ابجدی علی است)، گویا 2:207 می‌گوید و (6) مِنَ النَّاسِ (142) علی (110)، $19 \times 2 = 6 + 142 + 110 + 207$ یا «و مِنَ النَّاسِ» (238) «علی» (110) «و الله رءوف بالعباد» (469) (که در آن ضمناً $4 + 6 + 9 = 19$)، $19 \times 2 = 238 + 110 + 469 + 207$.

2:274 الَّذِينَ يَنْفَقُونَ (939) يَنْفَقُونَ (296) [522] امولهم (122) [297] باللیل (73) [187] و (6) [39] النهار (287) [426] سرا (261) [320] و (6) [39] علانیه (166) [345] فلهم (155) [295] اجر (204) [244] هم (45) [113] عند (124) [209] ربهم (247) [349] و (6) [39] لا (31) [68] خوف (686) [787] علیهم (155) [330] و (6) [39] لا (31) [68] هم (45) [113] يَحْزَنُونَ (131) [312] ارزش ابجدی سرجمع این آیه ضربی از 19 است.

نقل قول‌های بسیاری وجود دارد که این آیه در شأن علی نازل شده است یعنی منظور از الذين (791) يَنْفَقُونَ (296) امولهم (122) باللیل (73) و (6) النهار (287) سرا (261) و (6) علانیه (166) در 2:274 همانا علی (110) است: $19 \times \dots = 274 + 110 + 791 + 296 + 122 + 73 + 6 + 287 + 261 + 166 + 2$ و $19 \times 2 = 166 + 261 + 6 + 287 + 73 + 122 + 296 + 110 + 274$. پس می‌توانیم به‌جای عبارت الذين يَنْفَقُونَ امولهم باللیل و النهار سرا و علانیه در آیه کلمه‌ی علی را بگذاریم که در این صورت ارزش ابجدی آیه $19 \times 104 = 1976$ می‌شود. (همچنین اگر بر خلاف قاعده، اجر هم را یک (و نه دو) کلمه با ارزش ابجدی 249 در نظر بگیریم، خواهیم داشت:

$19 \times 2 = 2 + 791 + 296 + 73 + 6 + 287 + 261 + 166 + 155 + 249 + 124 + 247 + 31 + 6 + 155 + 686 + 131 + 274$